

Resten af det betalte Besøb affrives paa Hovedstolen.

Dog skal det staae Debitorene frit efterhaanden at gjøre større Afbetalinger paa deres Gjæld, efter forudgaaet Anmeldelse til Finantsministeriet, idetmindste een Maaned forinden den Omflagstermin, i hvilken Afbetalingen ønskes modtagen.

vedtoges med 48 Stemmer mod 5.

Som Følge af dette Forslags Vedtagelse bortfaldt det af Bregendahl tilligemed 14 andre Medlemmer stillede Forslag.

Loven i dens Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Bregendahl: Jeg skal, som jeg allerede under Sagens tidligere Behandling har udtalt, ikke stemme imod, at denne Lov udkommer efter de Forandringer, som den har modtaget ved Behandlingen her i Thinget; men jeg kan dog ikke Andet, idet jeg skal til at stemme over Loven i det Hele, end udtale, at det er beklageligt, at det Bederlag, der skal erlægges af Besidderne for Selveiendoms Erhvervelse, er blevet fastsat til en bestemt Sum pr. Tønde Hartkorn, saaledes, at der aldeles intet Hensyn tages til hvert enkelt Steds nærmere Beskaffenhed. Jeg erkjender aldeles vist, som jeg tidligere har udtalt, at det er stemmende med den kongelige Resolution af 1796, men Regjeringen har allerede med Hensyn til visse Dele af disse saakaldte Colonisteder, og navnlig ved sine Forhandlinger i 1826 og den dannede Beslutning, erkjendt, at Resolutionen af 1796 ikke kunde anses for en ufravigelig Regel, som skulde følges i ethvert Tilfælde. Tilgeledes har den, ved i 1838 at afhænde en Deel af Colonistederne til Selveiendom for et Bederlag, der var mellem Trediedelen og Halvdelen af det Bederlag, som nu fordres, erkjendt, at Resolutionen af 1796 ikke var en saadan Regel, som aldrig kunde eller burde forandres. Jeg troer saaledes, at der vel havde været Grund for Regjeringen til nærmere at overveje, om Resolutionen af 1796 endnu ufravigeligen bør følges, men jeg stemmer desuagtet, som sagt, for Loven, i den Erkjendelse, at der er flere, og, som jeg haaber, ikke faa af Colonistederne Besiddere, som ville attraae at erholde Selveiendom paa de Billaar, som Lo-

ven indeholder, men jeg er ligesaa overbevist om, at der er ikke faa, som ikke ville modtage Selveiendom paa disse Betingelser. Jeg skulde derfor ikke have stemt for Loven, naar man ikke vidste, at ingen Lov er evig, og at det altsaa kan tænkes, at Regjeringen under Overveielse af de nærmere Forhold kan komme til en anden Erkjendelse for disse Besidderes Bedkommende, og saaledes finde sig foranlediget til at fremkomme med et forandret Forslag for deres Bedkommende. Jeg troer, at, naar det virkelig skulde bestaa, at det er for haardt fra Regjeringens Side at gaae frem mod denne Deel af Fæsterne efter Lovens Bestemmelser, kan man saameget mere vente, at Regjeringen paany vil tage Sagen for saadanne Colonisters Bedkommende under nærmere Overveielse, som Loven ikke selv indeholder noget Evangsmiddel mod de Fæstere, der vægre sig ved at modtage Skjøde. Det har paa et tidligere Stadium af Sagen været bragt under Forhandling, om der ikke burde sættes et saadant Evangsmiddel i Loven, men man fandt da, at det ikke var værd. Der er nu vel ganske vist et Evangsmiddel, og det er, at Regjeringen kan søge dem til at modtage Skjøde paa deres Steder, og ialtsald gjøre Execution hos dem for Omkostningerne ved Skjødet, men jeg antager ikke, at Regjeringen, hvis den kom til den Erkjendelse, at de, der vægrede sig ved at modtage Skjøde paa Lovens Betingelser, havde antagelig Grund dertil, virkelig vilde anvende en saadan Fremgangsmaade, og jeg vil derfor for denne Deel af Fæsternes Bedkommende stole paa Fremtiden og paa Regjeringens Billighedsfølelse.

Da ingen flere begjerede Ordet, fattes Loven, efterat være bleven oplæst i den Form, den havde erholdt (see Anhanget), under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 57 Stemmer.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var 3die Behandling af „Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—52“ (2den Behandling findes i Tidendens Nr. 346 Sp. 5509 ff.)

Formanden: Da der ikke mellem 2den og 3die Behandling er hengaaet den i Forret-